

overholdes til Fordel for danske Borgere, eller at den skal vilkaarlig forandres til Stæde for danske Borgere. Jeg holder paa det Første og anbefaler derfor Dagsordenen til Bediagelse, saa faae Andre holde paa det Andet.

Formanden (Krabbe): Naastanden om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen er altsaa saaledes lydend: „Det Folkethinget forventer, at Regjeringen i Fremtiden med alle til dens Naadighed staaende Midler vil værne om den danske Fiskere tilkommende Eneret udenfor Drefund til at drive Fiskeri paa dansk Stærritorium, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Forhandlingen dreier sig nu derom.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg havde egentlig ønsket at svare paa et Par Ytringer af det ærede Medlem, før Spørgsmaalet om Dagsordenen var kommet frem. Det ærede Medlem gjentog flere Gange og med sædvanligt Held Sætninger, som det lod til, at han havde en særlig Interesse af at faae staaede fast, men som ikke vare fuldkommen rigtige. Det ærede Medlem sagde, at Indenrigsministeren havde desavoueret sin egen Skrivelse, og han gjentog det flere Gange. Det er ikke Tilfældet. Indenrigsministeren har angivet sine Grunde, hvorfor den nævnte Skrivelse fik det Indhold, som den fik, at Meningen med den var den samme, som jeg nu har forklaret her, men at det paa Grund af mellemliggende Erklæring fra Chefen for Kanonbaaden havde stillet sig saaledes, at man oversaa, at det Spørgsmaal havde foreligget tidligere til Afgjørelse, hvorvidt fremmede Fiskere vare berettigede til at fiske i vore indre Farvande, da Chefen for Kanonbaaden havde erklæret, at de ikke havde fisset der og ikke kunde fiske der (Berg: Ja, men de have gjort det!). Jeg maa paastaa, at de ikke have fisset der, det gaar Erklæringen i hvert Fald ud paa, det vil det ærede Medlem ikke kunne benegte. Derved havde denne Side af Sagen tabt sin Interesse for mig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimstæd) har ganske vist sagt, at Ministerens Skrivelse ikke var saa tydelig, at den jo kunde give Anledning til den Forstaaelse, som den ærede Forespørger har haat, men han har ingenlunde sagt, at Ministerens Udtalelser vare i Modstrid med Skrivelsen. Naar det ærede Medlem med saa megen Styrke vil fastslaa, hvad der er udtalt, vilde jeg ønske, at han vilde gjøre det paa en saadan Maade, at det virkelig var i Overensstemmelse med, hvad der er blevet sagt og udtalt. Der foreligger ingen Bekjendelse fra min Side ligeoverfor det ærede Medlem, og der foreligger ingen Udtalelser fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimstæd) om, at Ministerens Udtalelser ikke vare i Overensstemmelse med hans Skrivelse, men en Bedgaaelse af,

at Skrivelsen kunde være helbigere affattet, og at der har været nogen Anledning for det ærede Medlem til at misforstaa dens Indhold. Men det er Noget, som er meget forskjelligt fra, hvad det ærede Medlem har sagt. Det ærede Medlem sagde nu, at det vilde være farligt for Danmark, hvis Ministeren indrømmede tydske Fiskere Ret til at fiske i vore Farvande — saaledes maatte jeg forstaa det — selv om Lybsskand gav os en lignende Ret. Men derom har der jo slet ikke været Tale. Det ærede Medlem sagde, at det var i højeste Grad farligt for Fiskerbefolkningen, naar der indrømmedes Spensterne en saadan Ret, som de nu udøve, fordi Følgen deraf vilde være, at Lybsskere og Engelskmænd vilde gjøre Fordring paa den samme Ret, som Spensterne havde. Men hertil siger jeg, at Forskjellen er den, at Spensterne have indrømmet danske Undersaatter en lignende Ret, men at Lybsskerne ligefrem have forbudt danske Fiskere og forhindret dem i at udøve Fiskeret paa deres Territorium, de kunne ikke i Kraft af det Lige i Forholdet komme og gjøre Fordring paa denne Indrømmelse. Men dermed har jeg slet ikke sagt, at jeg nogensinde har tænkt paa at etablere et saabant Forhold, at vi skulde indrømme Lybsskere fri Adkomst til at fiske paa vort Territorium, naar de vilde indrømme vore Fiskere en lignende Ret paa deres. Det har jeg aldrig tænkt paa, og det laa slet ikke i mine Udtalelser. Mine Udtalelser gif kun ud paa at vise, at den Frygt, som det ærede Medlem havde for, at de svenske Fiskeres Ret, ogsaa skulde kunne erholdes af de tydske, var ubegrundet, thi Forholdet var et helt andet. — Hvad Dagsordenen angaar, skal jeg ganske henstille til Thinget, om det vil vedtage den eller ikke. Jeg vil antage, at Meningen af den ikke kan være, at det nu bestaaende Forhold, at den Ret, svenske Fiskere hidtil have haat til at udøve Fiskeri paa dansk Stærritorium mod en lignende Ret's Udøvelse fra danske Fiskeres Side paa svensk Territorium, skulde ophæves, naar denne Dagsorden var vedtagen, thi i saa Fald maa jeg meget bestemt fraraade at vedtage den.

Forespørgeren (Berg): Jeg tror dog, d.t er bedst, vi komme til en Forklaring over, at, naar vi ville værgede den danske Fiskere tilkommende Eneret, da er det jo en Selvfølge, at vi ved at stemme derfor ville have haat den svenske Fiskere nu tilstaaede, ikke tilkommende Afgang til at fiske paa dansk Stærritorium. Altsaa, den fra sidste Sommer indførte Pragis vil Dagsordenen indbegaa og forlange forandret til Fordel for Loogvinningens Forstrifter og danske Fiskeres Ret.

Nimstæd: Da Kloffen er saa mange, skal jeg ikke dvæle ved de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds før rettede mod mig, og som jo vistnok tildels